

Het was een finale op niveau, zaterdagavond in het Amsterdamse DeLaMar Theater. Peter van Rooijen (28) ontving de juryprijs voor 'intellectuele luchtigheid'. De charismatische Eva Crutzen kreeg de publieksprijs.

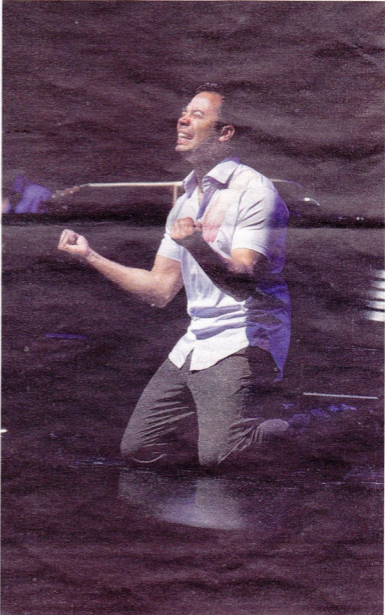
Joris Henquet
Amsterdam

'Jubileumwaardig', vond juryvoorzitter Hijlco Span de finalisten van de 25ste editie van het concours om de Wim Sonneveldprijs, het hoofdonderdeel van het Amsterdams Kleinkunst Festival. Het was inderdaad een finale van niveau, zaterdagavond in het DeLaMar Theater, met twee heren en één dame die zowel theater als muzikaal flink uitpakten. Toch stak één finalist er duidelijk bovenuit, die dan ook zeer terecht de juryprijs won: de 28-jarige Peter van Rooijen, in 2008 afgestuurd aan de Amsterdamse Toneelschool & Kleinkunstacademie. Sijmen de Jong werd tweede, en Eva Crutzen derde. De meningen van publiek en jury stonden lijnrecht tegenover elkaar, want de publieksprijs ging naar Eva Crutzen.

Sijmen de Jong, de eerste finalist van de avond, komt op in een enorm clownspak. Daaronder blijkt een langharige jongen schuil te gaan, die liedjes zingt aan de piano en verhalen vertelt vol absurde gedachtesprongen. Een personage dat seksueel nogal in de war is (hij is één dag in de week homo) en duidelijk gebukt gaat onder een christelijke opvoeding. Hoewel De Jong een spannende thematiek heeft, was hij de zwakste finalist van de avond: zijn liedjes bleven niet echt hangen en er werd veel tijd besteed aan een nogal flauwe publieksimprovisatie.

Peter van Rooijen zingt met een hoog stemmetje zijn openingslied over 'het enge kind', waarvan al snel duidelijk wordt dat hij zichzelf bedoelt. Daarop volgt een fascinerend halfuurtje, waarin Van Rooijen en zijn begeleider Wilko Sterke, die naast piano ook saxofoon speelt, het publiek steeds op het verkeerde been zetten. Hoe zit dat nu in de familie Van Rooijen, is Peters vader echt overleden of verzint hij het voor de voorstelling? Ook met publieksverwachtingen wordt gespeeld: Van Rooijen krijgt zogenaamd een black-out, waarop een voice-over het overneemt en we horen wat hij denkt, met zeer geestig resultaat. Daarnaast hebben Van Rooijen en Sterke muzikaal veel te bieden, met enkele pakkende liedjes en een mooie gitarsolo van Van Rooijen aan het einde.

Ook de derde finalist Eva Crutzen heeft een muzikale begeleider meegenomen, Jerry Bloem, die verschillende instrumenten bespeelt en daarmee voor een fijne soundtrack zorgt. De charismatische Crutzen brengt het meest traditionele caba-

Peter van Rooijen, winnaar Wim Sonneveldprijs. Foto Jaap Reedijk

Intrigerend halfuurtje maakt nieuwsgierig

retoptreden van de avond, en wisselt liedjes af met een paar goed gespeelde typetjes, zoals een vrouw die op een begrafenis maar blijft bellen en sms'en en tot overmaat van ramp niet een roos maar haar telefoon in het graf werpt.

Het blijkt uiteindelijk goed genoeg voor de publieksprijs. Na een leuk gastoptreden van a capella-

groep Stanley en de Menzo's (een vijfstemmige uitvoering van de tune van Waku Waku, wie kan dat weerstaan?) en diverse improvisaties van presentator Richard Groenendijk, betreedt juryvoorzitter Hijlco Span het podium om de rapporten voor te lezen. Wanneer het optreden van Peter van Rooijen wordt omschreven als een 'briljant bedachte voorstelling, die intellect weet te koppelen aan luchtigheid', weten we dat de juryprijs hem niet meer kan ontgaan. Met Peter van Rooijen heeft de jubileumeditie van het AKF een sterke winnaar. De vraag hoe hij zijn intrigerende halfuurtje gaat uitbouwen tot een avondvullende voorstelling maakt erg nieuwsgierig.